

## Радио Београд 2

### Емисија Арс Сонора

#### Прилог емитован: 2. новембар 2015.

Фестивал Београдска уметничка нова територија настао је, како се наводи у манифесту овог пројекта: „2013. године као спонтани израз подршке уметничким вредностима, високим професионалним достигнућима у музици као и цивилизацијским донетима 21. века уопште“. Такође у поменутом манифесту напомиње се да се Бунт „супроставља садашњој културној клими у којој су уметници исцрпљени неизвесношћу у погледу ангажмана и могућности за уметничко деловање, у којој нестају специјализовани организатори музичког живота, у којој не постоји осмишљена музичка сезона ни у главном граду ни у остатку Србије, у којој бројни талентовани уметници који би могли бити учесници културних догађаја и едукативних пројеката, губе ентузијазам, енергију, перспективу и наду.“ И заиста, чини се да би сваки културни радник могао да потпише ове редове као, на жалост, верни опис нашег друштвеног стања. Ипак, организатори фестивала пружају одговор таквој ситуацији, доприносећи развоју уметничког живота Београда кроз занимљиве и креативно осмишљене програме, који могу да кореспондирају са различитим укусима.

Фестивал Бунт је отворен наступом Наде Колунције у простору Миксер Хауса. На репертоару су се наша махом дела која смо последњих година могли да чујемо на концертима ове изузетне пијанисткиње. Тако смо у оквиру обимног програма слушали *Tango Voices* Вилијема Дакворта, За Алину Арва Перта, *Satie Blues* Тобија Твајнинга, *God Is A Killer* Галена Брауна, *Body of Your Dreams* Јакоба ТВ-а, као и композиције Душана Богдановића, Милоша Раичковића, Мирослава Савића и других аутора. Нада Колунција је изабрала изузетно занимљива, ретко извођена остварења, која су, иако стилски различита, одлично уклопљена у целокупан драматуршки ток концерта. Мада одређена дела садрже нешто једноставнију, прозаичнију фактуру, тешкоће њихове интерпретације налазе се у суптилности самог стила који, попут Пертовог дела, подразумева изразиту концентрисаност при свирању сваког тона, како би се остварила адекватна атмосфера. На другачији начин, то је случај и са Нађиним колом Милоша Раичковића, који једноставну

мелодију подвргава хармонским променама које мењају њен карактер, а које пијаниста мора пажљиво да испрати, без механичког свирања наизглед баналног музичког тока. Атрактивно дело Сати блуз Тобија Твајнинга, за клавир и дечји клавир, тј. клавир играчку, спретно и сигурно је изведено, а посебну виртуозност пијанисткиња је показала извођењем Гад из а килер Галена Брауна за клавир и траку, чију светску премијеру смо могли да чујемо управо у извођењу Наде Колунције прошле године и Боди оф јоур Дримс Јакоба ТВ-а, за клавир и бумбокс. Оно што је карактеристично за ова дела јесте њихов рад са снимљеним материјалима који се комбинују са деоницама клавира. Снимци проповеди и код Јакоба ТВ-а, рекламе за бодибилдинг производ, подвргнути су деконструкцији, при чему је акценат стављен на звучност појединих речи, која је у делу Галена Брауна и додатно електронски модификована. Клавир, посебно у композицији Боди оф јоур дримс, буквално прати мелодику речи, постављајући пред пијанисту тежак задатак, што све заједно резултује ефектним слушалачким доживљајем. Нада Колунција је суверено извела сва дела, заиста нам пружајући јединствен музички садржај на високо квалитативном интерпретативном нивоу.

У наставку вечери могли смо да присуствујемо одличном наступу Катарине Јовановић, сопрана и пијанисте Дејана Синадиновића. Они су извели циклус песама Пуланка Banalités, на текстове Гијома Аполинера, као и Кабаретске песме Бритна и Вилијема Болкома. Ово двоје уметника су нас водили кроз различите, сасвим обичне, романтичне, али и трагичне приче, чије су наративе представили изузетно убедљиво и веома сугестивно. Катарина Јовановић је успела, својим маестралним певањем и глумом, да пробуди машту слушалаца који су, заједно са њом, проживљавали сва емотивна стања и драмске обрте протагониста. Пут за Париз, Калипсо Пуланка или Џони Бритна, само су неке од песама које су изведене са задивљујућом интерпретаторском вештином. Није само реч о беспрекорној дикцији и о тонској прецизности, већ о свеобухватном уметничком приступу у оквиру кога су сви елементи постављени као равноправни чиниоци у креирању доживљаја. Катарина Јовановић је проникла у саму срж текстова чији је карактер и атмосферу успела да пренесе кроз атрактиван и музички богат наступ.

**Радош Митровић**